

(Kort bemærkning).

Anders Mølgaard (V):

Til hr. Peter Duetoft vil jeg sige, at det centrale i denne sag er for mig at se, at den socialdemokratiske arbejdsminister jo ikke på nogen måde har distanceret sig fra direktivet, når vi taler om børnearbejde; tværtimod.

Når jeg ser referatet af arbejdsministerens udtalelser i den sammenhæng, er det da en positiv støtte til, at man forbød 10-12-årige børn at gå med aviser, og det synes jeg er det politisk problematiske. At arbejdsministeren holdningsmæssigt har givet udtryk for støtte til, at det faktisk er sund fornuft at forbyde den slags efter min mening fornuftigt fritidsarbejde, er kernen rent politisk for mig. En ting er, at vi måske ikke direkte kræver en blokering, men det er et politisk problem, at arbejdsministeren også støtter det i sine udtalelser og synes, at det er et fint forslag. Det er problemet.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Nu gav hr. Anders Mølgaard sådan set delvis svaret her til allersidst, idet han sagde, at man måske ikke direkte skulle have blokeret for direktivet, men at det var et problem, at arbejdsministeren havde netop den holdning til det.

Kernen i det er jo, at den tidligere regering ikke har blokeret for det direktiv. Hvis man havde ment, at det var at gå ind og blande sig i noget, man ikke skulle blande sig i, kunne den tidligere regering jo på et meget tidligere tidspunkt have afvist at gå ind i forhandlinger om det, fordi man ikke ønskede at deltage i det; og at arbejdsministeren har denne personlige holdning ændrer vel ikke ved den politiske realitet, at man ikke kunne blokere for direktivet.

Jeg skal i øvrigt vende tilbage til min fornemmelse af hele denne diskussion, når jeg kommer med mit ordførerindlæg.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil godt takke hr. Anders Mølgaard for udsagnet om, at man ikke havde forventet, at regeringen havde brugt Luxembourgforligets varetøret i forbindelse med 10-åriges uddeling af aviser; det var jo altid noget.

Men mig bekendt har arbejdsministeren ikke sagt sådan. Jeg husker – ja, nu må jeg ikke referere fra Markedsudvalget, så det skal jeg lade være med – men jeg skal så bare sige, at jeg klart erindrer, at regeringens politik var, at i betragtning af, hvad der ellers stod i det direktiv, var de 10-11-åriges avisudbringning ikke nok til at vælte alle de andre gode ting. Det er den melding, der er kommet, og som jeg har set og hørt i et udvalg, jeg ellers ikke skal referere mere fra.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det er normal praksis i Danmark, når vi behandler direktiver, at vi deltager i forhandlingerne om direktiverne for at trække dem i den retning, vi mener er den rigtige.

Problemet i denne sag er, at arbejdsministeren ifølge pressen ikke har ønsket at undtage de 10-12-årige, der går med ugeaviser. Det er dét, vi er fortørnede over, for vi mener ikke generelt, det er en god idé, at Danmark render rundt og afgiver vetoer, men at vi derimod, når vi sidder i forhandlingerne, skal arbejde for at sikre bl.a. nærhedsprincippet.

Jeg står her med den dagsorden, der lige er blevet foreslået, i hånden, og jeg vil da gerne pege på første pind, hvor der netop står, at opgaver, der kun vedrører et enkelt medlemsland, ikke bør reguleres af Unionen. Og når der er kommet et direktiv om børnearbejde, har man jo hele tiden henvist til Portugal, hvor der sker misbrug af børn; men ifølge subsidiaritetsprincippet berettiger det altså ikke til, at man laver en generel EU-regel, der bl.a. rammer de 10-12-årige børn, der har en fritidsbeskæftigelse på et par timer om dagen.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Nu mener jeg altså, at der nok også er andre steder i verden, der er børnearbejdsproblemer – også i EU – end lige netop i Portugal, så det kunne godt være, at det var en anden diskussion værd.

Men det her har egentlig gjort mig voldsomt bekymret ved den dagsorden, som nu er blevet flikket sammen. Vil det virkelig betyde, at hvis vi vedtager den, har EU ingen mulighed for at gribe ind over for Portugal, hvis Portugal dum-